

Videoučebnice signalizací rozhodčích ve fotbale

Bakalářská práce

Studijní program: B7401 – Tělesná výchova a sport
Studijní obory: 7401R014 – Tělesná výchova se zaměřením na vzdělávání
7504R181 – Geografie se zaměřením na vzdělávání (dvouoborové)

Autor práce: **Tomáš Mazánek**
Vedoucí práce: Mgr. Jan Charousek

Technická univerzita v Liberci
Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická
Akademický rok: **2015/2016**

ZADANÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Tomáš Mazánek**
Osobní číslo: **P13000529**
Studijní program: **B7401 Tělesná výchova a sport**
Studijní obory: **Tělesná výchova se zaměřením na vzdělávání**
Geografie se zaměřením na vzdělávání (dvouoborové)
Název tématu: **Videoučebnice signalizací rozhodčích ve fotbale**
Zadávající katedra: **Katedra tělesné výchovy**

Zásady pro vypracování:

Bakalářská práce bude obsahovat podrobně zpracovanou historii, pravidla a organizace, které se ve fotbale objevují. Dále v bakalářské práci bude rozebrán vývoj pravidel a signalizace rozhodčích. Součástí této práce bude videoučebnice signalizace rozhodčích ve fotbale.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

HORA, J., aj. Pravidla fotbalu. 1. Vyd. Praha: Olympie, 1999. ISBN 80-7033-571-8.

JEŘÁBEK, L. Český a Československý fotbal. Praha: Grada, 2007.. ISBN 978-80-247-

1656-. KOLLATH, E. Fotbal – technika a taktika hry. Praha: Grada, 2008.. ISBN 80-

247-1337. MASOPUST, J. a MAGNUSEK, J. Fotbalový slabikář. 1. vyd. Rožnov p. R. :

FB TRADE, 1999. ISBN 80-900031-4-1.

Vedoucí bakalářské práce:

Mgr. Jan Charousek

Katedra tělesné výchovy

Datum zadání bakalářské práce:

22. dubna 2016

Termín odevzdání bakalářské práce:

28. dubna 2017

prof. RNDr. Jan Píček, CSc.
děkan

doc. PaedDr. Aleš Suchomel, Ph.D.
pověřen vedením katedry

V Liberci dne 16. května 2016

Prohlášení

Byl jsem seznámen s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum: 2.5.2014

Podpis:

Poděkování

Tímto bych chtěl poděkovat vedoucímu své bakalářské práce , Mgr. Janu Charouskovi za konzultace, odborné vedení a užitečné připomínky při tvorbě této bakalářské práce. Dále bych chtěl poděkovat Milanu Pavlůvi za spolupráci při natáčení videozáznamu a Nadě Ječné za odbornou pomoc při formátování práce.

Videoučebnice signalizací rozhodčích ve fotbale

Anotace

Bakalářská práce s názvem Videoučebnice - signalizace rozhodčích ve fotbale, má jako hlavní cíl vytvořit multimediální učebnici, která poslouží jako podpora při vyučování fotbalu na školách i mimo ní. Natočení videa probíhalo s licencovaným rozhodčím. Dalšími dílčími cíly jsou charakterizovat českou a světovou historii fotbalu, organizace, pravidla a funkci rozhodčího v této kolektivní hře. K objasnění signalizací jsou v textové části přiloženy i obrázky.

Klíčová slova: fotbal, pravidla, rozhodčí, signalizace

Video Exercise Book of Referees' Signalization in Football

Abstract

The bachelor work with the title "The video coursebook - signalization of referees in football" has one main goal. The goal is to create a multimedia coursebook that will be used as an extra material by football lessons in and out of school. The video shooting was made with a licenced referee. Other goals are a characterisation of czech and world football history, its organization, rules and duties of referee in this team sport. there are pictures in the text part to clarify the signalization.

Keywords: football, rules, referee, signalization

Obsah

Seznam zkratk	9
Úvod	10
1 Cíle	11
2 Historie	12
2.1 Počátky fotbalu	12
2.2 Světová historie	12
2.3 Historie fotbalu v českých zemích	13
3 Fotbalové organizace	16
3.1 FIFA – Fédération Internationale de Football Association	16
3.2 AFC - Asian Football Confederation	17
3.3 CAF - Confederation Africaine de Football	17
3.4 CONCACAF - Confederation of North, Central American and Caribbean Association Football	17
3.5 CONMEBOL - Confederation Sudamericana de Fútbol	18
3.6 OFC - Oceania Football Confederation	18
3.7 UEFA - Union of European Football Associations	18
3.8 FAČR - Fotbalová asociace České republiky	19
3.9 České a Československé mezinárodní úspěchy	20
3.10 THE IFAB - The International Football Association Board	20
4 Fotbalový rozhodčí	22
4.1 Výbava rozhodčích	22
4.2 Jak se stát rozhodčím	22
4.3 Systém odměn u rozhodčích	24
5 Fotbalová pravidla	25
5.1 Rozměry hřiště	26
5.2 Míč	27
5.3 Výstroj	28
5.4 Hrací doba	28
5.5 Pravidla a signalizace	28
6 Moderní trendy výstroje hráčů a nové technologie ve fotbale	41
6.1 Kopačky	41
6.2 “Goal-Line” technologie	41
6.3 Videorozhodčí ve fotbale	42
7 Zpracování videa a tvorba DVD	43
7.1 Natočení signalizací s licencovaným rozhodčím	43
7.2 Úprava a střih videozáznamů	43

7.3	Tvorba DVD	44
7.4	Učinkující rozhodčí	45
8	Závěr	46
9	Seznam použitých zdrojů.....	47
9.1	Seznam použité literatury	47
9.2	Seznam internetových zdrojů	47
10	Seznam obrázků	49
11	Seznam tabulek	50
12	Seznam příloh.....	51

Seznam zkratek

AC – Atletický klub

AFC – Asian Football

AR – Asistent rozhodčího

CAF – Confederation Africaine de Football

CONCACAF – Confederation of North, Central American and Caribbean Association Football

CONMEBOL – Confederation Sudaamericana de Fútbol

ČFL – Česká fotbalová liga

ČMFS – Českomoravský fotbalový svaz

ČR – Česká republika

FAČR – Fotbalová asociace České republiky

FA – Football Asociation

FG – Firm ground

FIFA – Fédération Internationale de Football Association

HR – Hlavní rozhodčí

IFAB – International Football Association Board

KFS – Krasjký fotbalový svaz

ME – Mistrovství Evropy

MSFL – Moravskoslezská fotbalová liga

NDR – Německá Demokratická republika

OFC – Oceania Football Confederation

OFS – Okresní fotbalový svaz

SG – Soft ground

SFZ – Slovenský fotbalový svaz

U „16” – Under 16

U „18” – Under 18

U „21” – Under 21

U „23” – Under 23

UEFA – Union of European Football Associations

Úvod

Fotbal zaujímá mezi kolektivními sporty na celém světě fenomenální postavení a může se pyšnit asi největší oblibě, což potvrzuje i počet registrovaných sportovců v Čechách. Podle serveru Počty registrovaných sportovců (2015),- právě fotbalu patří více než jedna třetina registrovaných sportovců na našem území. Důvodů může být hned několik. Největší základna registrovaných klubů a také malá finanční náročnost pro každého jednotlivého hráče.

Téma „Videoučebnice - signalizace rozhodčích ve fotbale“ jsem si zvolil z prostých důvodů. Díky své aktivní hráčské a trenérské fotbalové kariéře, ze které mohu načerpat mnoho užitečných informací pro tuto práci. Druhým důvodem je možnost propagace fotbalu i z jiné stránky, než hráčské. Post rozhodčího k fotbalu neodlučitelně patří a možnost ukázat a přiblížit jejich práci je velice zajímavá.

Hlavním cílem této práce je vytvoření multimedální učebnice signalizací, ke které budou využité softwary na úpravu a střih videozáznamů a poté software na tvorbu a vypalování DVD. To bude zpracováno v přehledných menu s danými popisky.

Výsledek této práce by měl posloužit především pro pedagogy a studenty na středních a vysokých školách a také pro začínající rozhodčí ve fotbale, kterým by tato práce mohla posloužit jako studijní podpora. Pro tyto účely bude práce zpracovávána jednoduchou a přehlednou formou. Multimedální zpracování by mělo v jednoduchosti pomoci a ušetřit čas oproti teoretické přípravě studentů.

1 Cíle

Hlavním cílem této bakalářské práce je vytvoření videoučebnice signalizací rozhodčího ve fotbale.

Dílčí cíle:

1. Zpracování české a světové historie fotbalu
2. Seznámení s mezinárodními asociacemi fotbalu
3. Seznámení s funkcí rozhodčího
4. Výpis pravidel fotbalu
5. Tvorba DVD

2 Historie

2.1 Počátky fotbalu

Počátky fotbalu jsou i v dnešní době velkým otazníkem. Je známo, že fotbal s danými pravidly a také organizovanou soutěží má původ v Anglii, předcházelo mu ale mnoho her s míčem, které vypadaly v každé kultuře jinak. Za prakořeny fotbalu můžeme považovat hru “cu-ču”, která se objevila v Číně před zhruba 3000 lety. V této hře se muži a ženy snažili dopravit kulatý předmět ze zvířecí kůže za pomyslnou branku, kterou tvořily bambusové tyče v zemi. Nejsou však známa žádná pravidla ani styl přenášení míče. Tato hra se v Číně používala také při výcviku vojáků, což může jen potvrdit to, že neměla žádná pravidla a násilí bylo povolováno. V Japonsku se pravděpodobně inspirovali Čínou a asi před 1500 lety vznikla oblíbená hra “kemari”, což byla hra s míčem ze zvířecí kůže, kde se míč nemohl dotknout země a hráči si jej museli přihrávat za pomoci chodidel. Tato hra byla v Japonsku znovu zavedena roku 2002 na oslavu spolupřátelství Mistrovství světa spolu s Jižní Koreou. Na evropské půdě se objevily “harpascum” a “episkyros”. Episkyros byla hra starověkých Řeků a harpascum Římanů. Je možné, že právě Římané dostali fotbal do Británie zásluhou harpascumu. Ve třetím století se v Británii objevila hra, která zasáhla většinu obyvatel. Hrál se všude na vesnicích. Neměla však pravidla a tak kolabovala se zákazem od panovníků. Naštěstí pro fotbal ale ani odpor panovníků lidi neodradil a fotbal se tak mohl dále rozvíjet.

Zásadní zvrát se stal koncem 18. a začátkem 19. století. Na britských soukromých školách se začala vyučovat hra, která připomínala styl “kopni a běž”. Pravidla však nebyly stanovené. Různá velikost hřiště, počet hráčů aj. Studentům, tedy hráčům vadilo, že nemohou změřit síly s jinými školami a tak roku 1848 proběhla schůzka čtrnácti studentů univerzity Cambridge, kteří se snažili stanovit jasná pravidla, která by veřejnost přijala. To se povedlo jen částečně. Pravidla sepsána byla, ale docházelo jen k jejich částečnému akceptování. Při vytváření pevných pravidel byla nejdůležitější otázka hraní rukou, kde nebyly jednotné názory. Jedním z nejdůležitějších datů pro fotbal se tak stal 26. říjen 1863. Tento den došlo ke schůzce zástupců 12 anglických klubů v Londýně a dal za vznik první oficiální fotbalové asociaci na světě - FA, Football Association, která začala užívat první společná pravidla (Baddiel, 2003, s. 8-9).

2.2 Světová historie

Po založení první světové fotbalové organizace - the FA (1863), se fotbal rychle začal šířit do všech koutů světa. Samozřejmě, že do některých rychleji než do jiných. V Británii tato asociace rychle získala velkou oblibu lidí a vzbudila velký zájem. Velký zájem hlavně o zápasy

a vyřazovací pohárovou soutěž. Ta spatřila světlo světa už v roce 1871, kdy tajemník již zmíněné asociace Charles Alcock navrhl vyřazovací turnaj, který měl čítat 13 zápasů. Tento pohár dostal jméno Anglický pohár, dnes známý pod názvem "FA Cup". Pochopitelně ke svému stáří získala tato trofej velikou prestiž a top kluby z nynější anglické ligy o ní zápolí dodnes. Historicky prvním vítězem se stal tým Wanderers, který v prvním finále porazil favorizovaný Royal Engineers před zraky 2000 diváků. Nesmazatelně se tak tento tým zapsal do historie fotbalu (Gifford, 2016, s. 10-11).

Popularizace fotbalu poté stále skvětala a celá hra se šířila po celém světě. Jako první ji britové exportovali do svých kolonií, hlavně do Jižní Ameriky. Jižní Amerika je v dnešní době proslulá svou výchovou mladých, talentovaných hráčů putujících do evropských klubů. Fotbal na tomto kontinentu postupně způsobil až národní šílenství a stal se národním náboženstvím. První tým, který zde vznikl a dodnes má jednu z největších fanouškovských základen na celém světě, je Buenos Aires v roce 1865, tedy 28 let před jihoamerickou ligou. Další týmy na sebe nenechaly dlouho čekat: St. Gallen - 1879, Janov - 1893... Na ostrovech se asociace rozvíjela dál. Do fotbalu zavítaly peníze. Jelikož roce 1885 anglická asociace legalizovala profesionalismus, bylo nutné hráčům vyplácet mzdy. Peníze, které měly nově do fotbalu putovat bylo nutné někde vydělat. Proto po návrhu Williama McGregora z Aston Villy vznikla 22. března 1888 Anglická fotbalová liga. Byl to logický krok. Z více zápasů se vydělá více peněz. Do nového hracího systému, tedy zápasů na domácí a cizí půdě se zapojilo hned první rok 12 týmů (Gifford, 2016, s. 10-11).

Dalším velkým historickým mezníkem bylo založení světové organizace pro mezistátní utkání. Spekulace o federaci, která by sdružovala celý svět, začaly okolo roku 1903. K podpisům a oficiálnímu jmenování došlo až necelý rok poté, tedy v roce 1904. Do fotbalu přišel fenomén, který zná asi každý fanoušek sportu - Fédération Internationale de Football Association, chceme-li zkráceně, FIFA. Zakládajících členů bylo 7 - Belgie, Dánsko, Francie, Nizozemsko, Španělsko, Švédsko a Švýcarsko. Zhruba o 55 let později už bylo jejími členy 95 států. K roku 2016 je členských států už 211 (Gifford, 2016, s. 10-11).

2.3 Historie fotbalu v českých zemích

Fotbal se na území Českých zemí dostal jak jinak, než z Anglie. Není známo jméno člověka, který se o rozšíření fotbalu v Českých zemích postaral. Historicky první zmínka je o jménu prof. Hering, což byl fyziolog, který se podílel na přicestování anglického neznámého asistenta. Ten zde poté rozšiřoval podstatu hry.

První organizovaný zápas na území Českých zemí konaný v Roudnici nad Labem se odehrál 29. září 1887 mezi dvěma místními celky. Byly to celky Sokola a veslaři AC. Tento zápas byl ale pro tyto celky ojedinělý. Tým, který jako první na tomto území pravidelně hrál, byl zámecký tým složený princem Erichem Thurn-Taxisem pod záštitou zámku v Loučeni. Další kluby začali vznikat až na konci 19. století. Praha se jako hlavní město na vzniku klubů podílela nejvíce, proto je logické, že nejstarší český oficiální klub vznikl zde, tedy roku 1892 SK Slavia Praha. O rok později vznikl také druhý pražský věhlasný klub, AC Sparta Praha a další přibývaly. Byly to ale většinou spolky, tvořené hlavně studenty, které nevznikly za účelem fotbalového klubu, ale všestranným sportem.

Pravidla jako taková v 19. století ještě neplatila, neboť jediný překlad pravidel z roku 1892 zhotovený Josefem Klenkou umožňoval výjimky a nebyl oficiální a proto se rozměry hřiště a počet hráčů domlouval bezprostředně před zahájením. To, že pravidla nebyla stálá dovoľoval i fakt, že zde nebyla žádná organizovaná soutěž nebo liga. Ta první se konala roku 1896. Byl to pouze turnaj za účasti čtyřech mužstev - SK Slavia Praha, AC Sparta Praha, AC Praha a ČFK Kickers. Tento turnaj se ale později rozšířil mimo okolí Prahy a dostal název Mistrovství Čech a Moravy. Mistrovský titul v tomto prvním turnaji získala fotbalová AC Sparta Praha. První Československá fotbalová liga vznikla na popud tohoto turnaje už v roce 1925, tedy v období První republiky. Na počátcích této soutěže se zúčastněné týmy zúžily pouze na týmy pražské, kde byla fotbalová úroveň nejvyšší. Prvním mimo pražským týmem, který se do této soutěže připojil byl celek SK Kladno a další následovaly. Teplitzer FK roku 1929, 1933 moravský tým SK Židenice a roku 1935 také první slovenský tým - ČsŠK Bratislava. Dobrou úroveň československého fotbalu potvrzují úspěchy na mezinárodní klubové i reprezentační úrovni. Vliv na rozvoj Československé fotbalové ligy měly také politické události. Po událostech z let 1938 a 1939 se počet zúčastněných klubů snižoval a to hlavně kvůli obsazení Sudet, poté došlo i k odstoupení ČsŠK Bratislava. Za Protektorátu Čech a Moravy dostala soutěž nový název - Českomoravská liga. Tu ovládali zejména pražské kluby, SK Slavia Praha a AC Sparta Praha. Roku 1944 se kvůli nasazení do druhé světové války soutěž ani neodehrála a došlo k útlumu fotbalu, který pokračoval i po skončení války nastolením nového režimu, tedy totalitou. Od roku 1949 vešel v platnost tzv. sovětský systém jaro-podzim. V tomto období došlo také ke změně názvů klubů, protože ty nově spadaly pod určité průmyslové podniky. Ze Slavie se tak stala Dynamo Praha a ze Sparty Spartak. Název byl vždy určen průmyslovým odvětvím příslušného podniku. Do ligy byly nově přidány i armádní a policejní oddíly, struktury všech soutěží se měnily, docházelo k rušení soutěží a pod první ligou byly pouze krajské přebory. Od roku 1957 se poté začalo obnovovat původní uspořádání soutěží

a po roce 1965 se klubům vrátily i původní názvy. V poválečném období se do roku 1993 odehrálo přes 40 soutěžních sezón, ve kterých se nejúspěšnými staly kluby pražských S, tedy AC Sparta Praha a SK Slavia Praha (Jeřábek, 2007, s. 241).

Poslední sezóna Československé fotbalové ligy byla velice kuriózní. Po skončení zimní části tohoto ročníku došlo k rozdělení Československa, druhá, tedy zbývající část ligové ročníku se ale dohrála podle vzoru té první, přestože zde už byly dvě nově vzniklé na sobě nezávislé fotbalové svazy - ČMFS a SFZ (Ahoj! Česká republika, 2016).

Nově vzniklá soutěž se jmenovala Česká liga a byla tvořena 16 kluby z území Čech a Moravy. Druhá česká liga začala se stejným počtem účastníků jako liga první. Třetí liga byla složena ze dvou soutěží - Česká fotbalová liga a Moravskoslezská fotbalová liga, která začala také se 16 účastníky. Tento formát ligy se dochoval až do současnosti (2016) (Ahoj! Česká republika, 2016).

3 Fotbalové organizace

3.1 FIFA – Fédération Internationale de Football Association

FIFA je mezinárodní federace fotbalových asociací, která vznikla roku 1904. K roku 2016 má 211 členských států. Pod kompetence asociace FIFA spadá nejen fotbal, ale také futsal a plážový fotbal. Sídlo celé organizace je ve švýcarském Curychu a řídí se tedy i švýcarskými zákony. Současný prezident (k roku 2016) je Gianni Infantino, který na tomto postu nahradil svého švýcarského nástupce, Seppa Blattera. FIFA jako hlava mezinárodního fotbalu na celém světě pořádá Mistrovství světa a rozhoduje také o pořadatelských zemích. Mistrovství světa ve fotbale se koná každé čtyři roky. Na tuto nejsledovanější sportovní událost světa se jednotlivé země dostávají ze svých kvalifikací, které probíhají na jednotlivých kontinentech a místa na finálovém turnaji jsou rozdělena podle členských zemí na kontinentech (FIFA, 2017).

První mistrovství světa se konalo v roce 1930 v Uruguayi, kde domácí celek dominoval a stal se tak historicky prvním vítězem této trofeje, čímž se zapsal do fotbalové historie. Do roku 2016 se ještě nestalo, že by vyhrála země mimo Evropu a Jižní Ameriku (FIFA, 2017).

Kromě pořádání turnajů, má FIFA také povinnost udělování každoročních individuálních cen. Nejprestižnější ocenění pro hráče je Fotbalista roku FIFA. To je ocenění za nejlepšího fotbalového hráče planety pro uplynulý kalendářní rok. V této anketě hlasují trenéři, kapitáni a zvolení novináři za jednotlivé členské země. Svou volbu musí omezit na tři hráče, kterých rozdělí umístění od třetího po první místo. Toto ocenění koliduje se Zlatým míčem a tak došlo ke spojení obou cen. to však platilo pouze v letech 2010 - 2015. Roku 2016 se obě ocenění opět rozdělily (FIFA, 2017).

Pod organizací FIFA patří všechny kontinentální fotbalové asociace, tedy asociace sdružující země na svém kontinentu. Aby daná zem mohla do FIFA vstoupit, musí být nejdříve členem své příslušné organizace, které jsou:

- AFC - Asian Football Confederation (Asie)
- CAF - Confederation Africaine de Football (Afrika)
- CONCACAF - Confederation of North, Central American and Caribbean Association Football (Severní, Střední Amerika a Karibik)
- CONMEBOL - Confederation Sudamericana de Fútbol (Jižní Amerika)
- OFC - Oceania Football Confederation (Oceánie)
- UEFA - Union of European Football Associations (Evropa)

Najde se ovšem i pár vyjímečků, které nespĺňují kritérium a neleží na daném kontinentu, ke kterému se pojí příslušná organizace. Například Austrálie je od roku 2006 členem organizace AFC. Malé státy na severu Jižní Ameriky, Guyana, Surinam a Francouzská Guyana jsou zase členy CONCACAF. I v UEFA najdeme vyjímečky, když státy jako Turecko, Rusko, Arménie, Kazachstán aj. leží svou většou částí na území Asie a přesto jsou členy evropské organizace. Také Izrael a Kypr jsou členy UEFA (FIFA, 2017).

3.2 AFC - Asian Football Confederation

Organizace se sídlem v Malajsii, která vznikla v šedesátých letech 20. století, přesněji 8. května roku 1954 čítá 46 členských asociací rozprostřených po asijském kontinentu a mimo něj. Vyjímečku tvoří již zmíněná Austrálie a také státy, kteří patří pod UEFA a kvalifikací prochází na evropských hřištích. Mimo již zmíněnou kvalifikaci na Mistrovství světa tato organizace pořádá Mistrovství Asie ve fotbale, které odpovídá "našemu" Mistrovství Evropy, tudíž se také pořádá každé čtyři roky (AFC, 2017).

3.3 CAF - Confederation Africaine de Football

Africká asociace, která je společně s tou evropskou největší, vznikla 8. února roku 1957 čtyřmi zakladateli - Egyptskou fotbalovou asociací, Etiopskou fotbalovou federací, Jihoafrickou fotbalovou asociací (k FIFA připojena jako první) a Súdánskou fotbalovou asociací. I v Africe se fotbal stal fenoménem a tak se do roku 2016 přidalo hned 50 členů. Celkový počet členských zemí je nyní 54 a jako místo pro jejich zasedání byla zvolena Káhira v Egyptě. Hlavní příslušnou soutěží je poté Africký pohár národů, konaný od roku 1957 (CAF, 2017).

3.4 CONCACAF - Confederation of North, Central American and Caribbean Association Football

Concacaf je organizace, která řídí a spravuje severoamerický fotbal, futsal a plážový fotbal. Její založení se datuje k 18. září 1961, což znamená, že je mladší než dvě předešlé organizace. Také co se týče členských států, je o něco chudší než organizace předešlé, když čítá 41 národních fotbalových asociací. Územně zabírá Severní a Střední Ameriku, oblast Karibiku a také 3 členy, které územně spadají pod Conmebol (Jižní Amerika). Centrum této organizace můžeme najít v New Yorku City (USA), což je také místo, které se nejvíce snaží o popularizaci evropského fotbalu v Americe. Nejprestižnější soutěží, kterou tato organizace pořádá je Zlatý pohár CONCACAF, což je Mistrovství Severní, Střední Ameriky a Karibiku. Kvalifikace na Mistrovství světa je samozřejmostí (CONCACAF, 2017).

3.5 CONMEBOL - Confederation Sudamericana de Fútbol

Hlavní řídicí organizací na území Jižní Ameriky je Jihoamerická fotbalová konfederace, která má ve svých členských státech jedny z nejlepších reprezentací na světě. Jak bylo již zmíněno, Mistrovství světa se nepodařilo vyhrát nikomu jinému než jihoamerickým a evropským reprezentacím. V jejich řadách najdeme například Brazílii, Uruguay, Chile, Argentinu a tak by se dalo pokračovat i dále. Jako zajímavost sledávám i fakt, že její existence započala už 9. července 1916. Jde tedy o “starou” organizaci, která má obrovskou tradici. Místem pro kongresy bylo zvoleno Luque v Paraguayi, kde zasedá i nynější prezident (2016) Nicolas Leon. Kromě reprezentací, kterým se podařilo hned 9krát vyhrát světové mistrovství, zde můžeme najít i úspěšné kluby, které hned třikrát mohly pozvednout trofej za mistra světa na klubové úrovni. To vše se skrývá v nejmenší organizaci, která má pouze 10 členských zemí. Zajímavostí je také hlavní soutěž nesoucí název Copa Amerika. Na tomto turnaji je automatická účast všech 10 zemí a navíc jsou zde vždy dva přizvané týmy, které vybírá pořadatel. Vybírá je z asociací severoamerické konfederace (CONMEBOL, 2017).

3.6 OFC - Oceania Football Confederation

Asociace známá pod zkratkou OFC sdružuje hned 14 členských zemí. Ty se skládají z 11, které patří do Oceánie a 3 přidružených zemí. Konkrétně jde o Kiribati, Niue a Tuvalu, kteří nejsou ani členy FIFA. Asociace byla založena 15. listopadu 1966 na Novém Zélandě, což je i nyní (2016) centrum a to hlavně město Auckland. Když vezmeme v potaz fotbalové úspěchy a také body na mezinárodní scéně, jde o nejslabší konfederaci na světě, což byl možná hlavní důvod přechodu Austrálie do AFC. Do roku 1994 byl z politických důvodů členem také Izrael, odkud poté přešel pod UEFA. Turnaj, který je pořádán OFC nese název Mistrovství Oceánie ve fotbale a je obdobou Mistrovství Evropy (OFC, 2017).

3.7 UEFA - Union of European Football Associations

Poslední v seznamu organizací je UEFA, která je hlavní řídicí organizací evropského fotbalu. Pro český fotbal nejdůležitější organizace. Je ale nutné podotknout, že kromě vyšší fotbalové úrovně je správa této organizace stejná, jako všech ostatních. 55 členná členská základna včetně již zmiňovaných vyjímeček, kvůli nejasnému vytyčení hranice mezi Evropou a Asií, je nejpočetnější ze všech. Prezidentem je Gianni Infantino, který je tak hlavou dvou nejvlivnějších fotbalových organizací světa - UEFA a FIFA. Základna organizace se také nachází ve Švýcarsku, stejně jako tomu je u FIFA, a i zde byla organizace založena a to 15. června 1954. UEFA má sídlo v Nyonu, což je malé město na jihozápadě celé země (UEFA, 2017).

Jak bylo již zmíněno, hlavní soutěží spadající pod hlavičku UEFA je Mistrovství Evropy, konané každé 4 roky už od roku 1960, kdy se konalo ve Francii. V této soutěži Česká republika (potažmo Československo) zaznamenala největší reprezentační úspěchy. Mezi ně patří například třetí místo právě z roku 1960, vítězství v roce 1976 v Jugoslávii nebo druhé místo z roku 1996 v Anglii. Na klubové scéně už takové úspěchy nemáme. Soutěže tu na to jsou. A to Liga mistrů a Evropská liga. Jde o nejdůležitější klubové soutěže na světě. Pohár Ligy mistrů je asi nejceněnější klubovou trofej, co lze získat. V tomto sbírání je na tom k roku 2016 nejlépe slavný španělský klub Real Madrid, který má těchto titulů hned 11. Zajímavostí je, že tuto trofej nikdy žádný klub nedokázal obhájit, tedy vyhrát dva roky po sobě. Možná to letošní ročník změní? Ligu mistrů si nelze plést s Evropskou ligou, která dříve nesla název Pohár UEFA. Tyto dvě soutěže jsou naprosto odlišné a to hlavně díky kvalifikačnímu klíči, který je pro obě soutěže jiný. Do ligy mistrů se lze dostat většinou z předních příček své domácí ligy, potažmo přes kvalifikaci, která je zapotřebí při nedostatečném koeficientu dané země. Do Evropské ligy se dostávají kluby z příček, které jsou až pod těmi, které zajišťují Ligu mistrů. V top evropských soutěžích jde tedy o 5. - 6. místa, u nás jde o 2. - 3. Kromě toho se lze také kvalifikovat přes domácí pohár. Je tradicí, že na začátku následující klubové sezóny se vždy utká vítěz Evropské ligy proti vítězi Ligy mistrů na předem určeném stadionu. Tento zápas nese název Evropský Superpohár (UEFA, 2017).

3.8 FAČR - Fotbalová asociace České republiky

Česká fotbalová asociace, zkráceně FAČR, je organizace spravující fotbal v Čechách a zároveň členem dvou hlavních mezinárodních organizací v Evropě - FIFA a UEFA. Nynějším předsedou této asociace je Miroslav Pelta (2016) a její sídla se na chází v Praze (FAČR, 2017).

Tato asociace byla založena v říjnu roku 1901 jako Český fotbalový svaz. Prvním předsedou byl zvolen dr. Freja. Do organizace FIFA, se nynější FAČR dostal pět let po svém založení, ale pouze na zkušební dobu. V roce 1921 vznikla Československá fotbalová asociace, která kromě Československého fotbalového svazu sdružovala i všechny ostatní svazy na našem území, svazy národnostních menšin. Od roku 1993 fungoval Českomoravský fotbalový svaz jako samostatný, nezávislý na tom Slovenském a od roku 2011 přijal nový název, právě Fotbalová asociace České republiky (FAČR, 2017).

Asociace FAČR organizuje také všechny nejvyšší české fotbalové soutěže a národní pohár. Tyto dvě soutěže nesou název 1. e-pojištění liga a MOL Cup (2016). Název soutěže je

vždy upraven podle aktuálního sponzora, kterým pro ročník 2016/2017 portál e-pojištění.cz (FAČR, 2017).

Kvalifikace týmů (klubů) do Evropských soutěží (Liga mistrů, Evropská liga) je dána na základě koeficientu soutěže dané země. Česká republika se se svojí nejvyšší soutěží ocitá na hraně nominace mistra nejvyšší soutěže přímo do základní části Ligy mistrů. Vše se ale odvíjí od úspěchů týmu z dané ligy na evropské scéně. Česká soutěž po rozpadu Československa začínala od posledního místa. V roce 2001 a 2002 bylo postavení České ligy, co se koeficientu týče nejlepší (FAČR, 2017).

3.9 České a Československé mezinárodní úspěchy

Československá a později i Česká reprezentace zaznamenala během své existence mnoho úspěchů, které je nutné vytknout. Už jen mnohonásobná účast na Mistrovství světa, konkrétně devítinásobná, stojí za zmínění. Nejlepší umístění zaznamenala Československá reprezentace v letech 1934 a 1962, kde dosáhla až na stupně vítězů, tedy v obou případech “pouze” na druhé místo. V roce 1934 to bylo Mistrovství pořádané Itálií, kde domácí italoové také zvítězili. Na šampionátu v Chile v roce 1962 našli českoslovenští reprezentanti přemožitele v brazilcích a opět v finále podlehli (3:1) (Baddiel, 2003, s. 52).

Co se týče Mistrovství Evropy, zde jsou úspěchy o mnoho početnější. Na turnaji v Jugoslávii v roce 1976 dosáhli českoslovenští fotbalisté až na pomyslné zlaté medaile po výhře nad NSR po penaltových rozstřelech pověstnou a světaznamou “panenkou”. Tyto zlaté medaile se tak společně s těmi olympijskými staly největším úspěchem v Československé fotbalové historii. Na další zlaté medaile nyní již pouze čestí fotbalisté stále čekají (2016). Mezi další úspěchy z evropské scény se poté řadí druhé místo z ME v Anglii v roce 1996 a také tři třetí místa získaná v letech 1960 (Francie), 1980 (Itálie) a 2004 (Portugalsko), což je už pouze český úspěch, tedy jediný po rozdělení Československa (Gifford, 2017, s. 118)

V současnosti (2016) je reprezentační tým a vlastně i česká nejvyšší fotbalová soutěž spíše ve stavu budování a příprav na budoucnost. O národním týmu to platí dvojnásob. Dochází k zaracování mladých hráčů ze zahraničních lig a také elita soutěže domácí. Vrchol této generace se odhaduje na ME 2020 a MS 2022. V tomto období by hráči měli být plní zkušeností a připraveni na větší úspěchy (Gifford, 2017, s. 118).

3.10 THE IFAB - The International Football Association Board

Nad rozhodčími je organizace IFAB, The International Football Association Board, organizace spravující pravidla. Její historie sahá až do června 1886, kdy se sešly fotbalové asociace Anglie, Skotska, Walesu a Severního Irska, reprezentovány vždy dvěma

svými zástupci. Vytvořily tak jednotný orgán, který se staral o jednotlost a inovaci pravidel na celém světě. Další významné datum této organizace je rok 1913, kdy se všichni členové asociace FIFA staly členy IFAB. IFAB přišlo s mnoha změnami pravidel fotbalu. Rohový kop, pokutový kop, který se poprvé kopal v roce 1891, zrušení ofsidu z autového vhazování aj. K nejnovějším ustanovením IFAB přistoupila v roce 2010, kdy byla odsouhlasena branková technologie a pomocní rozhodčí pro dění v pokutovém území (IFAB, 2017).

4 Fotbalový rozhodčí

Důležitou součástí jsou nejen hráči v poli, ale také rozhodčí, kteří na zápas dohlíží a snaží se ho nestranně řídit. Na každý zápas je delegován hlavní rozhodčí, kterému pomáhají dva asistenti, neboli čároví rozhodčí s praporky, ti však slouží pouze jako asistenti a hlavní rozhodčí se mnohdy rozhoduje jinak, než jak mu je razeno. Takzvaný čtvrtý rozhodčí je na zápasech přítomen až ve vyšších soutěžích, v Čechách je to od třetí ligy. Ten má při zápase doplňující funkce, jako jsou manipulace se světelnou tabulí, kontrola výstroje hráčů při střídání, komunikace s trenéry, ale také zastává funkci náhradního hlavního rozhodčího, kdyby došlo ke zranění ze strany rozhodčích. Kontrolu a zpětnou vazbu ohledně nestrannosti svých rozhodnutí dostávají rozhodčí od delegáta utkání, který je přítomen na zápasech už od krajských soutěžích a na rozhodčí píše posudek a uděluje známky. Známky a množství odpískaných utkání poté rozhoduje při rychlosti posunu do vyšší soutěže. Novinkou v oblasti rozhodčích jsou také brankoví rozhodčí. Ti stojí vždy po jednom za brankovou čarou pokutového území a mají za úkol sledovat dění v brankovišti. Pomáhají při rozhodování o pokutových kopech a uznání branek. Nominováni jsou pouze na mezinárodní klubové a reprezentační scéně (Hora, 1999, s. 37-39).

4.1 Výbava rozhodčích

Výbavu rozhodčích tvoří několik důležitých věcí. Prvním je určitě dres. Ten musí být odlišné barvy než hrajících mužstev, ale zároveň by měl být u všech třech rozhodčích stejný. Dres je tvořen stejně jako u hráčů trikem, většinou černé, žluté nebo modré barvy, trenkami a stulpnami. Dobrý pohyb na travnaté ploše rozhodčím zajišťují kopačky, které se nijak neliší od těch hráčských. Lidé, kteří rozhodčovský post zastávají jsou většinou také bývalými nebo ještě aktivními hráči nižších soutěží. Součástí trika od dresu je také náprsní kapsa, skrývající mnohé z další výbavy. Tužka a papír na poznámky, tedy zapisování střídání, branek a udělných karet. Dále je to ve většině případů pouze žlutá karta, protože červená je skryta v kapse u trenek. Mince na losování jsou další nedílnou součástí, rozhodující v počátečním losu o tom, kdo se ujme balónu a kdo naopak vybere počáteční strany mužstev. Poslední z výbavy zůstávají hodinky a také píšťalka, což je věc dávající zápasu řád a směr (Hora, 1999, s. 40).

4.2 Jak se stát rozhodčím

Současná doba (2016) je charakteristická svým nedostatkem rozhodčích. Proto začala kampaň, která láká “mladou krev” na dolňění svých řad. V České republice patří hráči stejně jako rozhodčí pod FAČR, kampaň tedy byla odstartována právě oficiálním fotbalových

serverem a bylo na internet vypuštěno hned několik reklam. K začátku rozhodčovské kariéry musí být splněno pouze několik podmínek:

- být registrovaným členem Fotbalové asociace ČR. Do této databáze členů se lze zaregistrovat přes portál is.fotbal.cz a zaplatit paušální poplatek 200 Kč, který se platí každý rok. Hráči jakékoli soutěže jsou členy této databáze díky svým klubům,
- uchazeč musí být starší 15 let, tedy musí vlastnit platný občanský průkaz a nezletilý uchazeč musí mít také podepsaný souhlas od zákonného zástupce. K této podmínce také patří ovládnutí českého jazyka na pokročilé úrovni jak slovem, tak i písmem,
- musí být splněno pár administrativních požadavků jako jsou: doložení trestní bezúhonnosti za posledních 6 měsíců, podepsání souhlasu se zpracováním osobních údajů a také podstoupení zdravotní prohlídky na vlastní náklady,
- absolvování vstupního školení předpisů FAČR, které obsahují teoretickou znalost pravidel a nařízení, a také fyzické testy v určité odpovídající formě (Rozhodčí.fotbal, 2017).

Žádosti se mohou vyplňovat elektronickou formou nebo osobní návštěvou Okresního fotbalového svazu. Pro přípravu na vstupní zkoušky jsou asociací FAČR a Okresním fotbalovým svazem připravovány také přednášky a diskuze, obsahující plný teoretický rozsah zkoušek. Ten je veden pravidlovým lektorem, který nad přípravou nových rozhodčích dohlíží (Rozhodčí.fotbal, 2017).

Stejně jako u trenérů je i mezi rozhodčími různost licencí, které rozhodují o nasazení do soutěží. Základní licenci je Licence “C”, kterou uchazeč získává po absolvování prvotního náboru a opravňuje jej pískat v rámci OFS, KFS a ženských soutěží, což znamená od třetí třídy po krajský přebor, tedy všechny okresní i fotbalové soutěže. Platnost této licence je 12 měsíců a musí být tedy v této době obnovena, což zajišťují semináře konající se před každou půlsezónou, tedy dvakrát ročně. Součástí těchto školení jsou také testy ze znalosti pravidel a po zdárném absolvování je platnost této licence automaticky prodloužena. Rozhodčí s platnou licenci se také může zúčastnit Vzdělávacího programu pro rozhodčí, konající se každý měsíc formou vícedenních seminářů v Benešově. To obsahuje také školení od mezinárodních delegátů a rozhodčích s Licencí “P”, tedy profesionálních soutěží, většinou z nejvyšší české fotbalové soutěže. Další licenci je Licence “A”, povolující řízení zápasů všech soutěží, mimo ty profesionální, tedy všechny soutěže vyjma první a druhé nejvyšší soutěže, ke kterým je nutné vlastnictví Licence “P” (Rozhodčí.fotbal, 2017).

4.3 Systém odměn u rozhodčích

Systém odměn u rozhodčích je pevně stanovený podle Řádu rozhodčích a delegátů FAČR. Ceník za řízení zápasů, ať už jako asistent nebo hlavní rozhodčí je pevně daný, jediné, co se mění je náhrada za dopravu, která je rozhodčím také poskytována. Odměny se dostávají za každý zápas v tomto rozsahu (HR - Hlavní rozhodčí, AR - Asistent rozhodčího):

- **III. třída**
 - HR - 400 Kč, AR - 250 Kč plus doprava
- **Okresní přebor**
 - HR - 500 Kč, AR - 300 Kč plus doprava
- **I.B třída**
 - HR - 600 Kč, AR - 400 Kč plus doprava
- **I.A třída**
 - HR - 700 Kč, AR - 450 Kč plus doprava
- **Krajský přebor**
 - HR - 900 Kč, AR - 600 Kč plus doprava
- **Divize**
 - HR - 2000 Kč, AR - 1000 Kč plus doprava
- **ČFL, MSFL**
 - HR - 3500 Kč, AR - 2000 Kč plus doprava
- **II. liga**
 - HR - 15000 Kč, AR - 8000 Kč plus doprava
- **I. liga**
 - HR - 25000 Kč, AR - 15000 Kč plus doprava (Sazebník odměn rozhodčích, 2014)

Tabulka 1: Sazebník odměn rozhodčích zdroj: vlastní zpracování

	<i>III. třída</i>	<i>Okresní přebor</i>	<i>I.B třída</i>	<i>I.A třída</i>	<i>Krajský přebor</i>	<i>Divize</i>	<i>ČFL, MSFL</i>	<i>II. liga</i>	<i>I. liga</i>
<i>HR</i>	400 Kč	500 Kč	600 Kč	700 Kč	900 Kč	2000 Kč	3500 Kč	15000 Kč	25000 Kč
<i>AR</i>	250 Kč	300 Kč	400 Kč	450 Kč	600 Kč	1000 Kč	2000 Kč	8000 Kč	15000 Kč

5 Fotbalová pravidla

Jak již bylo zmíněno, fotbal jako takový se svou podstatou zůstává stejný, jeho pravidla se však vyvíjejí. A nejsou to pouze pravidla, ale také výbava hráčů, rozhodčích, klubů a stadionů. Obecný názor zní, že všechny tyto okolnosti vedou fotbal kupředu a ze hry postupně vymizely všechny nejasnosti, které byly prvními pravidly položeny (Masopust, Magnosek, 1999, s. 12).

První pravidla vznikla tedy v roce 1862 a obsahovala jen pár nejjednodušších pravidel, které byly poté postupně doplňovány a upřesněny.

1. *„Ke vstřelení gólu dojde vždy, když míč projde bránou a pod břevnem, s výjimkou případů, kdy je vhozen rukou.*
2. *Ruce je povoleno použít jen k zastavení míče a k položení míče na zem před nohy.*
3. *Kopy jsou povoleny pouze na míč.*
4. *Hráč nesmí kopat do míče, který je ve vzduchu.*
5. *Není dovoleno podrážení nohou ani kopání patou.*
6. *Kdykoliv je míč odkopnut, za postranní praporky, musí být vrácen hráči, který ho tam odkopl, a to z místa, kde přešel postranní čáru v přímé lince ke středu hřiště.*
7. *Je-li míč kopnut za brankovou čáru, bude vrácen kopem do hry z brankové čáry mužstvem, které dostalo gól.*
8. *Když je takto vykopáván, nesmí v dosahu šesti kroků stát žádný hráč protivníka.*
9. *Hráč je mimo hru (v ofsajdu) v okamžiku, kdy se ocitne před míčem, a musí se vrátit za míč, co nejdříve je to možné. Odkopne-li míč za hráče jeho vlastní strana, nesmí se ho dotknout, kopnout do něj ani s ním postupovat, dokud do něho nekopne nejdříve někdo z druhého týmu nebo někdo z vlastního týmu, který míč sleduje a ocitne se u něho.*
10. *Útočit se nepovoluje, dokud je hráč mimo hru, tj. v okamžiku, kdy je míč za ním.”*

(Baddiel, 2003, s. 12)

Toto je jejich přesné znění. Až do současnosti byla doplňována. Ne vždy to byl možná krok vpřed, ale většinou tomu tak bylo. Zde pro představu pár příkladů změn společně s jejich rokem, kdy přišly v platnost:

- 1913: Hráč protivníka musí stát 10 yardů (9,15 m) od místa, ze kterého se provádí trestný kop
- 1924: Hostující tým musí mít na dresech odlišující pruhy, pokud mají oba týmy dresy stejných barev

- 1951: Bránění ve hře se začalo pokládat za přestupek, za který je možné nařídit nepřímý trestný kop
- 1976: Jsou zavedeny žluté a červené karty
- 1981: Za vítězství se udělují tři body
- 1989: Je-li hráč na úrovni posledního obránce, není to již pokládáno za postavení mimo hru
- 1992: Zavedeno pravidlo o “malé domů”. Pokud přihraje míč brankáři jeden z vlastních hráčů nohou, nesmí ho brankář zasáhnout rukama
- 1997: Brankář nesmí držet míč v ruce déle než šest vteřin
- 2001: Tahání za dres nebo držení soupeře se trestá volným přímým kopem (Baddiel, 2003, s. 12)

Fotbal je tedy kolektivní sport, kdy proti sobě stojí vždy na každé straně 10 hráčů a jeden brankář. Celkově je tudíž na hřišti 22 hráčů a ostatní musí být na střídačce. Utkání řídí vždy minimálně tři delegovaní rozhodčí, kteří jsou barevně odlišeni od obou týmů. Jeden rozhodčí zastává funkci hlavního, ostatní dva jsou asistenci, tedy pomezni rozhodčí, kteří běhají podél postranní čáry s praporky (Masopust, Magnosek, 1999, s. 12).

5.1 Rozměry hřiště

Hrací plocha, na které se utkání odehrává, má tvar obdélníku o rozměrech 90 až 120 metrů na 45 až 90 metrů. Ohraničení celé hrací plochy by mělo být jasně vyznačeno bílými lajnami. Celé hřiště je poté rozděleno na dvě hrací poloviny středovou lajnou, která má ve svém prostředku středový kruh o rozměrech 9, 15 metrů. Na každé polovině je pokutové území, které má několik částí: branku, malé vápno, penaltu a pokutový oblouk (Kollath, 2008, s. 131).

Branka

Branka je obdélníková konstrukce, která se nachází na každé straně hřiště. Má rozměry 7,32 metru na 2,44 metru. Na zemi samozřejmě není ohraničena konstrukcí, jako na zbylých třech stranách (tyčky a břevno), nýbrž brankovou čarou. Ke konstrukci je připevněna síť, která zachytává míče v brance (Kollath, 2008, s. 131).

Malé vápno

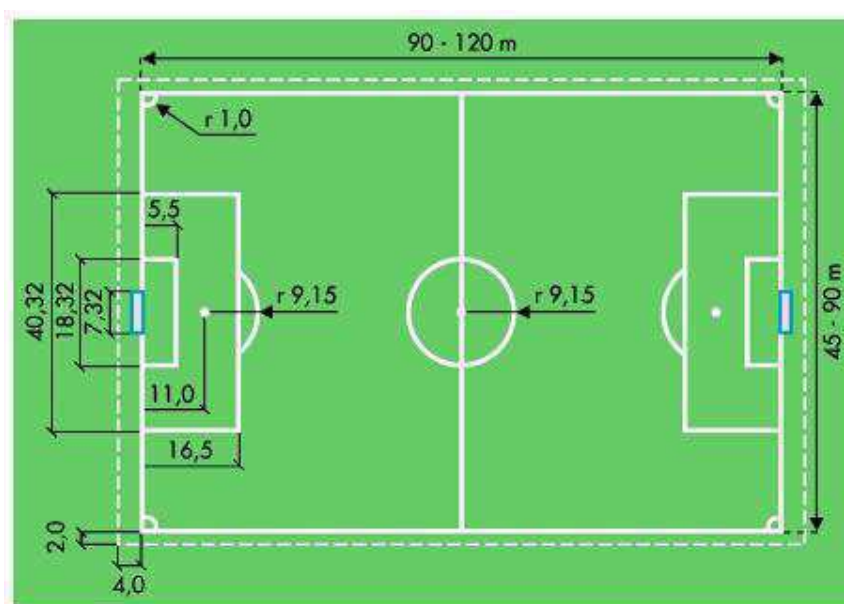
Malé vápno je jakési ochranné území pro brankáře. Brankář tu má totiž výhodu oproti ostatním hráčům a většina kontaktů hráče s brankářem o míč se zde píská v jeho prospěch. Rozměry malého vápna nejsou pevně dány a to kvůli různé šířce a délce hřiště (Kollath, 2008, s. 131).

Penalta

Penalta neboli pokutová značka je bod, který tvoří společně se středovou značkou a protilehlou penaltou pomyslnou linii středu hřiště. Tento bod je od branky vzdálen 11 metrů. Zahrávají se z ní tedy penalty nařizeny za každý faul nebo ruku, provedenou bránícím týmem uvnitř pokutového území. Pokutový oblouk, který je také součástí pokutového území je poté pouze část kružnice, která je opsána okolo penalty s poloměrem 9,15 metrů (Kollath, 2008, s. 131).

Oblouky

Pokutový oblouk, který je také součástí pokutového území je poté pouze část kružnice, která je opsána okolo penalty s poloměrem 9,15 metrů. Na hrací ploše se nacházejí ještě také čtyři další oblouky, které jsou umístěny v rozích hřiště. Mají poloměr přesně jeden metr a ukazují prostor, ze kterého je možné míč kopat v rámci rohového kopu. Přesné rohy hřišť jsou označeny praporky, které jsou součástí hry, tedy když zastaví míč před opuštěním hrací plochy, hraje se dále (Kollath, 2008, s. 131).

Obr. 1: Rozměry hřiště

zdroj: SportCentral, 2014

5.2 Míč

Nástrojem nebo také vybavením pro tuto oblíbenou hru je balón. Je to ta nejdůležitější věc, bez které nelze fotbal hrát. Míč má různé velikosti, kvůli mladším věkovým kategoriím. Velikosti jsou očíslovány od 1 do 5, přičemž s velikostí 5 se hraje seniorský fotbal. Tato velikost je specifická svým obvodem mezi 68 a 70 centimetry a hmotností od 410 do 450 gramů.

O regulérnosti balónu rozhoduje také jeho nafouknutí a rozhodčí je oprávněn kdykoliv nechat míč vyměnit pořadateli utkání (Kollath, 2008, s. 128).

5.3 Výstroj

Každý hráč zúčastňující se hry, má předepsanou výstroj. Tu tvoří: dres (triko, trenky, stulpny), holenní chrániče a kopačky. Dres je není jednotný pro celý tým. povinností brankáře je mít odlišný dres od svých spoluhráčů, ale také od protihráčů, aby byl brankář i zdálky při shrumáži lépe vidět. Holenní chrániče nemají žádnou předepsanou velikost. Dříve bylo součástí chrániče i chránič kotníku, dnes (2016) tomu ale vždy už není. Moderní se stal pouze malý chránič na holeň, který lze pod stulpnu zasunout a nemusí se natahovat na nohu přes kotník. Poslední povinností hráče jsou kopačky, což jsou boty většinou z koženého nebo umělého materiálu, které mají na podrážce špunty. ty mohou být umělé (FG) nebo kovové (SG) (Kollath, 2008, s. 132).

5.4 Hrací doba

Každý zápas se skládá ze dvou poločasů, přičemž každý z nich má základní hrací dobu 45minut. K těmto řádným minutám lze podle uvážení rozhodčího nějaké minuty nad rámec přidat. Bývá to z důvodu ošetření, častého přerušování hry nebo jiných okolností. Nejčastější porce minut navíc jsou podle mého názoru tři, ale je to čistě na uvážení hlavního rozhodčího. Mezi oběma poločasy je pauza, která trvá 15 minut (Kollath, 2008, s. 132).

Mladší kategorie počínají přípravkou mají čas samozřejmě kratší. Mladší příprava, což je nejmladší kategori, začíná na 2 x 20 minutách. Každou následující kategori se 5 minut přidává. Starší dorost už hraje tedy 45 minut stejně jako senioři (Kollath, 2008, s. 132).

Pravidla této hry jsou věci, která dělá fotbal fotbalem. Celý zápas začíná losováním stran, které provádí rozhodčí společně s kapitány obou mužstev. Kromě stran se rozhodne také to, kdo zahájí hru (Kollath, 2008, s. 132).

5.5 Pravidla a signalizace

Vstřelení branky

Ke vstřelené brance dochází pouze tehdy, když přejde míč přes brankovou čáru celým svým objemem a k jeho dopravení do branky nebylo porušeno žádné jiné pravidlo nebo nepadl z nepřímého volného kopu (Hora, 1999, s. 66).

Signalizace: Rozhodčí pískne podle uvážení a předpaženou pravicí ukáže směrem na středový kruh. Čárový rozhodčí běží podél lajny směrem k půlce hřiště.

Obr. 2: Vstřelení branky
(Višňová, 10. 4. 2017)

zdroj: vlastní zpracování

Výkop, rozehra

Rozehrávání ze středového kruhu nastává na začátku obou poločasů nebo po vstřelené brance a je prováděno přímo ze středového kruhu. V tom případě rozehrává mužstvo, co branku obdrželo. Ostatní uvedení míče do hry se provádí z jiných pozic (Hora, 1999, s. 59).

Signalizace: Při jakémkoli rozehrávání ze středového kruhu je signalizace hlavního rozhodčího stejná. Písknutím na píšťalku a předpažením povýš ve směru hry dá najevo, že hra může začít (pokračovat).

Obr. 3: Výkop zdroj: vlastní zpracování
(Višňová, 10. 4. 2017)

Autové vhazování

Překročení míče přes autovou čáru - Hráč provádí autové vhazování od postranní lajny, konkrétně z místa, kde míč přešel celou svým objemem postranní čáru. Autové vhazování se provádí hodem míče rukama z poza hlavy, přičemž nohy musí zůstat na zemi a také za lajnou. Při přešlapu nebo špatně vhozeném autu získává autové vhazování ze stejného místa soupeř. Posouzení neboli přisouzení autového vhazování je většinou hlavně na čárovém rozhodčím, který je nejbližší dané situace. Hlavní rozhodčí rozhoduje při sporné situaci nebo pouze potvrzuje rozhodnutí čárového (Hora, 1999, 107).

Signalizace: Při autovém vhazování čárový rozhodčí zdvihne praporek nad hlavu a poté upaží ve směru hry, čímž rozhodne, který tým bude ve hře od postraní čáry pokračovat. Hlavní rozhodčí bez písknutí upaží ve směru hry.

Obr. 5: Autové vhazování AR zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4. 2017)

Obr. 4: Autové vhazování HR zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4. 2017)

Rohový kop

Překročení míče přes brankovou čáru - Máme na mysli brankovou čáru mimo branku, tedy kromě vstřelení gólu. Míč může opustit hřiště přes tuto čáru ve dvou případech. Může tam být poslán bránícím mužstvem nebo útočícím. Když k poslednímu dotyku došlo od bránících hráčů, zahrává útočící mužstvo rohový kop. Tento kop se provádí z rohu hřiště, z vyznačeného čtvrt kruhu (Hora, 1999, s. 114).

Signalizace: U rohového kopu rozhodčí zapíská na píšťalku a pravou rukovou upažmo povyš ukáže na rohový praporek. Čárový rozhodčí přiběhne k rohovému praporku a svým praporkem upažmo poníž ukáže na čtvrt kruh, který je umístěn v rohu hřiště.

Obr. 6: Rohový kop AR zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4. 2017)

Obr. 7: Rohový kop HR zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4. 2017)

Aut, odkop od branky

Je-li míč za brankovou čáru zahrán hráči, co útočí, je nařízen kop od branky, který je prováděn z tzv. malého vápna neboli brankového území směrem od brány (Hora, 1999, s. 111).

Signalizace: U autu, tedy odkopu od branky, rozhodčí zapíská pouze při sporné situaci a předpažením s otevřenou dlaní k zemi ukáže směrem k brance. Čárový rozhodčí na úrovni malého vápna zaujme postavení v bok směrem k hřišti a upažením pravé ruky s praporkem ukazuje směrem na malé vápno.

Obr. 8: Aut AR zdroj: vlastní zpracování
(Višňová, 10. 4, 2017)

Obr. 9: Aut HR zdroj: vlastní zpracování
(Višňová, 10. 4, 2017)

Offside

K dalšímu kopu ve hře nastává, jeli rozhodčím odpískán ofsíde. K rozhodování o ofsídeovém postavení má hlavní rozhodčí na každé straně svého asistenta. Ten zde není jen kvůli posuzování ofsídu. Podílí se také na spolurozhodování o autovém vhazování, faulech

a zapisuje a kontroluje střídající hráče. V moderním fotbale je ale posuzování ofsiduů většinou klíčové a rozhoduje celé zápasy. Asistenti k tomuto posuzování mají ideální úhel, jelikož se mohou pohybovat na samé linii posledních obránců (Hora, 1999, s. 70).

Pravidlo je založeno na okamžitém postavení útočícího hráče. Ten v době přihrávky od svého spoluhráče směrem dopředu nesmí stát dál než poslední hráč, většinou obránce bránícího mužstva. Posledním hráčem samozřejmě nemyslíme brankáře. Toto pravidlo je omezeno pouze na přihrávky směrem dopředu. Jeli míč přihráván směrem dozadu, může stát útočník kdekoliv. Dalším omezením tohoto pravidla je tom že platí pouze na soupeřově, tedy útočící polovině. Postavení útočníka tedy závisí i na tom, zda je za hranicí své poloviny, či nikoliv. Postavení přihrávajícího není rozhodující. K tomuto pravidlu je také nutno podotknout, že střela, ať už zbklovaná nebo vyražená je také považována za přihrávku (Hora, 1999, s. 70).

Offside signalizuje asistent rozhodčího třemi způsoby vzhledem k postavení útočícího hráče, co se šířky hrací plochy týče (Hora, 1999, s. 70).

Signalizace: Offside nejdříve signalizuje čárový rozhodčí vzpažením, tedy zdvižením praporku nad hlavu. Na tento signál zareaguje hlavní rozhodčí vzpažením své pravé ruky a zapískáním, následně čárový rozhodčí předpaží směrem k úrovni, kde k ofsidu došlo. Rozehrání ofsidu je považováno za nepřímý kop, hlavní rozhodčí tak svou pravici drží vzpaženou, dokud nedojde k rozehrě.

Obr. 10: Offside AR zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017)

Obr. 11: Offside HR zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017)

Přímý volný kop

Přímým kopem rozumíme všem kopům, ze kterých může přímo padnout branka, bez jakéhokoli jiného doteku. Tento kop je nařizován k několika různým důvodům, kterými mohou být: kopnutí soupeře, vražení, strčení, tahání, hra rukou aj. Jde tedy o všechny prohřešky proti pravidlům a o jinou než tzv. čistou hru, tedy hru tělem. Ve většině případů jde tedy o tzv. foul nebo jiné porušení pravidel. Kop je prováděn z místa, který určí rozhodčí. Při rozehrávce se kolem balónu ve vzdálenosti 9,15 metru (poloměr středového kruhu) nesmí nacházet žádný soupeřící hráč až do té doby, než je míč uveden v pohyb (Hora, 1999, s. 95).

Signalizace: Hlavní rozhodčí zapíská, předpaží pravou paži ve směru hry a doběhne na místo, kde došlo k porušení pravidel. Když k porušení pravidel dojde mimo zorné pole hlavního rozhodčího, může čárový napovědět vzpažením paže a rychlým třepáním praporku ve vzduchu. Po odpískání praporkem ukáže na místo prohřešku.

Obr. 13: Přímý kop AR zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017)

Obr. 12: Přímý kop HR zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017)

Nepřímý volný kop

Tento kop je charakteristický tím, že jeho rozehrání nemůže bez jiného doteku než exekutora ohrozit branku a nemůže dojít ke vstřelení branky. Po rozehrání tedy musí míč ještě někdo z hráčů, ať už vlastní nebo soupeřův, tečovat. Nařízení tzv. nepřímého volného kopu může mít hned několik různých důvodů. Nejčastěji je to po udělení osobního trestu (žlutá, či červená karta) za drzost a diskutování s rozhodčím. V tom případě se nařizuje z místa, kde stál hráč, který se provinění dopustil. Dalším častým důvodem je tzv. malá domů, což je provinění způsobeno přihrávkou bránícího hráče gólmanovi a následným vzetím míče do rukou gólmana. Kope se tedy většinou zevnitř pokutového území. Mezi další prohřešky patří: znemožnění brankáři odkopnout míč, brankář drží míč v rukou déle než 6 vteřin, úmyslné vstoupení nebo opuštění hrací plochy bez souhlasu rozhodčího. I při tomto kopu se dodržuje vzdálenost hráčů od míče 9,15 metru (Hora, 1999, s. 95).

Signalizace: Toto porušení pravidel rozhodčí signalizuje zapískáním a vzpažením pravé paže. Tu drží ve vzpažení nad hlavou do té doby, než se míče dotkne jiný hráč mimo exekutora.

Obr. 14: Nepřímý kop zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017)

Pokutový kop

Tento kop je podobný přímému volnému kopu. Jediné, čím se od něj liší je místo, kde k porušení pravidel dochází, tedy pokutové území. Pokutový kop je prováděn z pokutové značky, která se nachází 11 metrů od brankové čáry a může přímo z něj padnout branka, jde tedy o přímý kop na bránu. Ostatní hráči, vyjma exekutora musí stát mimo pokutové území. Po provedení kopu, mohou hráči vběhnout do pokutového území. Při nastřelení brankové konstrukce nemůže dorážet ten samý hráč, co pokutový kop zahrával. To může pouze v případě, že se před jeho dotekem míč odrazí od jiného hráče (vyrazení míče brankářem, odraz od konstrukce do jiného hráče aj.) (Hora, 1999, s. 101).

Signalizace: Po porušení pravidel rozhodčí pískne do píšťalky a předpažením pravé ruky směrem k pokutové značce nařídí pokutový kop.

Obr. 15: Pokutový kop zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017)

Žlutá karta

Žlutá karta je rozhodčím udělována za fauly, bez úmyslu hraní míče nebo zmaření slibně se vyvíjející akce. Dále může být dána za simulování, kritiku rozhodčího nebo úmyslné zdržování hry. Jde pouze o první ze dvou napomenutí. Druhá žlutá karta v jednom zápase znamená červenou kartu a tedy i vyloučení z daného utkání plus trest na zápas příští (Hora, 1999, s. 75).

Signalizace: Rozhodčí zapíská do píšťalky, vytáhne kartu z kapsy a vzpažením nad hlavu ji ukáže hráči. Po zandání karty si zapíše číslo provinilého hráče a minutu, kdy k udělení došlo.

Obr. 16: Žlutá karta zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017)

Červená karta

Červená karta je udělována porušení pravidel, které vedou k zabránění vstřelení branky, nebo za faul na hráče jdoucího na prázdnou branku. Červená karta často souvisí s pokutovým kopem, tyto dvě věci jsou součástí tzv. dvojího trestu. Červená karta může být také součástí osobního trestu za vulgární kritiku rozhodčího nebo napadení a oplácení protihráči. Při udělení druhé žluté karty je automaticky udělěna také karta červená (Hora, 1999, s. 75).

Signalizace: Rozhodčí zapíská na píšťalku a poté vytáhne červenou kartu vzpažením nad hlavu. Při druhé žluté kartě dojde nejdříve ke vzpažení žluté a následuje vzpažení červené.

Obr. 17: Červená karta zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017)

Nastavený čas

Nastavený čas je čas, který rozhodčí přidává na konci každého poločasu nad rámec daných 45 minut. Není povinností rozhodčího čas přidávat vždy. Jde o dobu, kterou rozhodčí přidává za prodlevy vzniklé během hry. Například časté ošetřování, zakopnutý míč, branky a prodlevy vzniklé přerušováním hry (Hora, 1999, s. 55).

Rozhodčí nastavený čas nijak nesignalizuje, pouze ukáže čtvrtému rozhodčímu nebo pořadateli (v nižších soutěžích), který po posléze vyhlásí nebo ukáže na tabuli (Hora, 1999, s. 55).

Ponechání výhody

Tímto pokynem rozhodčí dává najevo, že pokračuje hra i přes porušení pravidel. Je to v situacích, kdy je pro poškozený tým výhodnější dění na hřišti než přímý volný kop, například, když jde hráč na soupeřovu branku a po zásahu obránce nepadne. Výhoda znamená také to, že když hráč ihned ztratí míč nebo špatně přihraje, rozhodčí zpětně tento zákrok odpíská (Hora, 1999, s. 63).

Signalizace: Rozhodčí nepíská, ale pouze předpaží obě paže ve směru hry, tedy pohybu hráče.

Obr. 18: Výhoda zdroj: vlastní zpracování
(Višňová, 10. 4, 2017)

Střídání

Střídání je nedílnou součástí všech kolektivních sportů. V mužském fotbale je mimo nejnižší okresní soutěže dovoleno střídat pouze třikrát za celé utkání s tím, že hráč který opustí hřiště už se do něj nemůže vrátit. Strídá se vždy na půlce hřiště u střídaček. Hráč který do hry vstupuje musí být zkontrolován asistentem rozhodčího a poté jím vpuštěn na hrací plochu (Hora, 1999, s. 22).

Signalizace: Asistent rozhodčího dá hlavnímu pokyn vzpažením obou paží a roztáhnutím praporku v obou pažích. Po tomto pokynu hlavní rozhodčí zapíská a předpažení ukáže směrem ke střídačkám.

Obr. 19: Střídání zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017)

Konec utkání

Konec utkání nastává, když vyprší stanovená hrací doba druhého poločasu a k tomu i nastavený čas, který je přidán hlavním rozhodčím nad rámec základní hrací doby.

Signalizace: Hlavní rozhodčí zapíská a zároveň se třetím hvizdem předpaží povýš obě paže ve směru kabin obou mužstev.

Obr. 20: Konec utkání zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017)

6 Moderní trendy výstroje hráčů a nové technologie ve fotbale

6.1 Kopačky

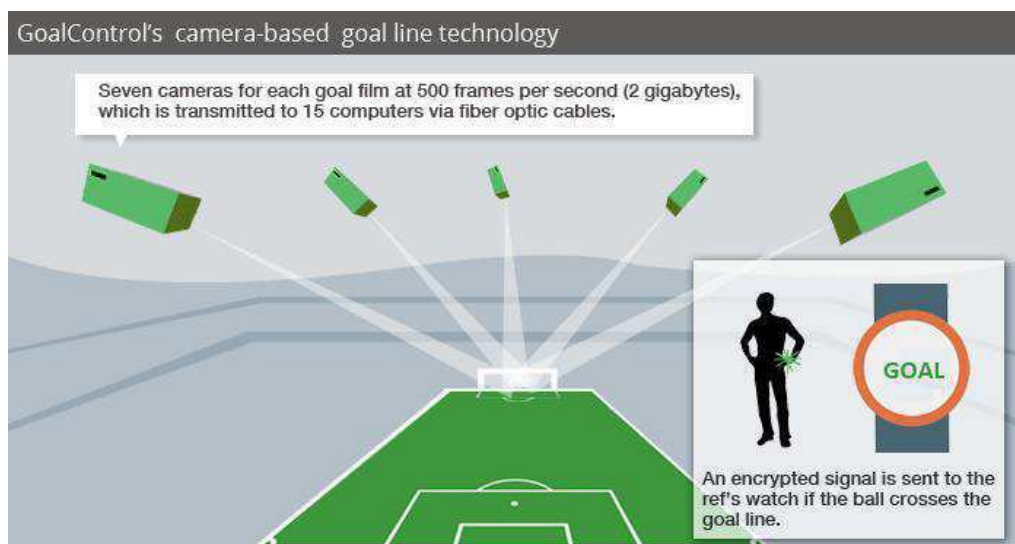
Přední výrobci kopaček jako jsou Nike, Adidas, Puma a jiné se předhánějí s nejnovějšími inovacemi fotbalových bot a také s jejich barevnou kombinací. Většinou platí, že čím více barevnější, tím ve světě oblíbenější. Jde také ale o kolekci dané značky. Každá kolekce je totiž charakteristická určitou vlastností. Například značka Nike. V současné době vydává hlavní 4 typy kopaček s názvy: Mercurial Vapor, Magista Obra, Tiempo Legend a Hypervenom Phantom. Každý z těchto typů kopaček je podle výrobce určený jinému postu a hráči. Mercurial Vapor jsou jedny z nejlehčích kopaček na trhu a tak podporují hráčovu rychlost a hbitost s míčem. Magista Obra jsou vyjímečné svým povrchem a podporují kontrolu míče, přesnost, jsou tedy pro rozehrávače neboli “mozky” týmů. Hypervenom Phantom jsou také unikátním svým povrchem. Tyto kopačky jsou vhodným pomocníkem při zakončení a jsou tedy navrženy pro útočníky. Posledním typem jsou Nike Tiempo Legend. Jejich největší předností je stabilita, díky technologii, která byla použita na podrážku kopačky. Jsou tak vhodné většinou pro obránce, pro které je stabilita důležitá. Samozřejmě ne vždy si hráč vybere kopačky podle doporučení výrobce, v každých lze běžně hrát fotbal. Dále se kopačky také rozdělují podle druhu špuntů. Základními typy jsou FG, SG a AG. První zmiňované se nazývají Firm Ground a mají zkratku FG. Jedná se o nejpoužívanější typ, protože je určen pro přírodní trávinný s tvrdším podkladem, špunty jsou tedy střední velikosti a jsou umělohmotné. Soft Ground jsou špunty na mekký povrch, jak již z názvu vyplývá. Jde o velké kovové kolíky, které mají zajistit stabilitu na podmáčeném terénu. Posledním typem jsou AG - Artificial Ground, což jsou kopačky na umělý povrch, tedy umělou trávu. Jsou specifické jsou velikostí špuntů a odlišným počtem, většinou větším než u běžných FG (Hora, 1999, s. 32).

V současné době (2016) jsou také na trhu kopačky s takzvanou ponožkou, která má nahrazovat kotníkový chránič a také zpevnit kotník. To má zajistit lepší pohyb na hřísti a minimalizovat otlačeniny z oblasti kotníku. Novinkou jsou také kopačky bez tkaniček “PureControl” vydávané výrobcem Adidas, které mají zaručit dokonalý cit v noze. I tyto kopačky jsou kotníkové, tedy vyšší než bylo zvykem (Hora, 1999, s. 32).

6.2 “Goal-Line” technologie

Novinkou ve světě fotbalu jsou také kamerové systémy při rozhodování o vstřelených gólech, které ale nejsou ve všech soutěžích. Tyto systémy můžeme pravidelně vidat například v anglické Premier league nebo na turnajích pořádaných organizací FIFA, tedy Euro či

Mistrovství světa. Spočívá to v tom, že při překročení míče přes brankovou čáru celým objemem, dostane rozhodčí zprávu na chytrých hodinkách o platnosti vstřelené branky - "GOAL". Když míč nepřejde celým svým objemem přes brankovou čáru a gól není platný, obrzčí rozhodčí zprávu - "NO GOAL". Celý prostor brankové čáry je snímán 7 různými kamerami a zahrnuje tak zorné pole 360 stupňů, což znamená, že není místo, nad kterým by kamery neměli dohled (Deník, 2014).

Obr. 21: Goal-Line 1

zdroj: Promatics, 2014

6.3 Videorozhodčí ve fotbale

Již delší dobu je ve fotbale probíráno zapojení videozáznamu neboli videorozhodčího do soutěží. Ten by měl k dispozici záznam ze všech kamer, které jsou na utkání na stadionu rozmítnuty. Představa je taková, že by při sporném okamžiku byla přerušena hra a hlavní rozhodčí by si vzal krátký čas na konzultaci s videorozhodčím. Zkoumat by se měli především situace vedoucí ke vstřelení branky nebo naopak jejímu překažení. Jedná se tedy hlavně o posuzování offsidů při vstřelené brance a také zákroků v pokutovém území. V současné době (2016) už proběhlo pár testů, kdy bylo video do zápasu zapojeno. Například na Mistrovství světa klubů konaném v roce 2016, kde byl rozhodující gól Realu Madrid (pozdějšího vítěze) podroben zkoumání na videozáznamu kvůli podezření z offsidového postavení. Celé rozhodnutí trvalo pár desítek vteřin, maximálně dvě minuty. Dalším testům je tento záznam podroben v nejvyšší australské soutěži, kde přináší opět kladné ohlasy. Podle vzoru hokeje, kde k rozhodnutí stačí také pouze pár desítek vteřin je možné, že brzy bude videozáznam součástí minimálně všech vrcholných turnajů na mezinárodní úrovni a také nejprestižnějších lig. Daný čas, po který dojde k posuzování může být navíc na konci poločasu nastaven (IFAB, 2017).

7 Zpracování videa a tvorba DVD

Hlavním tématem je tvorba multimédia zaměřeným na pravidla fotbalu a signalizace rozhodčího ve fotbale. Mezi nejdůležitější body tvorby spadají:

- natočení signalizací s licencovaným rozhodčím,
- vybrání softwaru pro úpravu videí,
- vybrání softwaru pro vytvoření přehledného menu na DVD.

7.1 Natočení signalizací s licencovaným rozhodčím

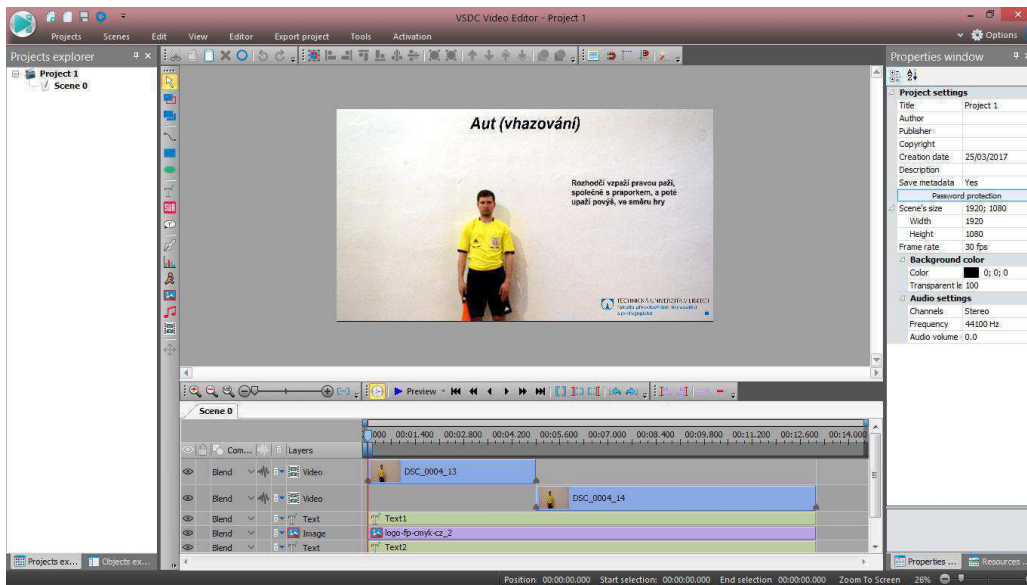
Pro natáčení videozáznamu byl použitý digitální zrcadlový fotoaparát značky Sony, konkrétně typ Nikon D3100. Tento fotoaparát byl použitý kvůli potřebné kvalitě FULL HD, tedy 1920 x 1080 pixelů v poměru stran 16:9. Nedílnou součástí tohoto zařízení byl také stativ, který zajišťoval stabilitu obrazu. Prostředí, ve kterém byl záznam pořízen byla krytá sportovní hala v obci Višňová. Důležité pro natáčení bylo zajištění vhodného pozadí a dostatečného osvětlení. Výsledná délka videozáznamu je 5 vteřin.

7.2 Úprava a střih videozáznamů

Pro střih a úpravu videozáznamu byl vybrán software “VSDC Video Editor Free Edition v5.7.5.667”, což je nelineární editor pro úpravu videí. Byl vybrán hlavně díky svému jednoduchému uživatelskému rozhraní a přehlednému rozdělení všech funkcí. Volná dostupnost na internetu byla také přínosem.

Nabízí také mnoho funkcí, které byly pro úpravu potřeba. Postupně byly použity tyto funkce:

- Add video,
- Cutting and splitting,
- Add text, Slow Motion,
- Copy Video,
- Add sound,
- Export Project.

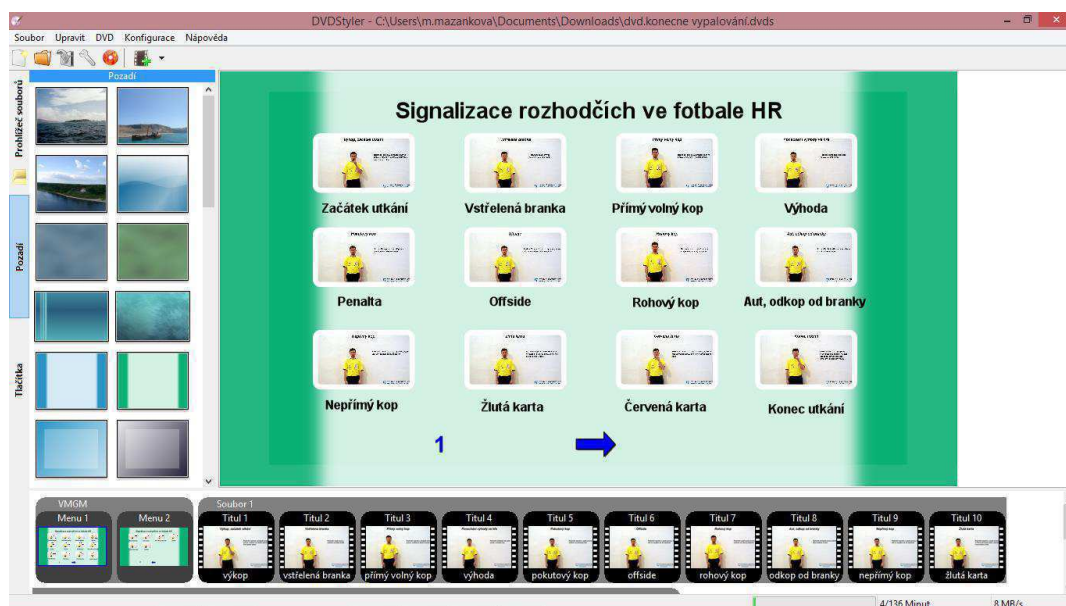
Obr. 22: Úprava DVD

zdroj: vlastní zpracování

7.3 Tvorba DVD

Pro tvorbu DVD byl zvolen program DVDStyler 3.0.3. Důvod výběru bylo jednoduché uživatelské rozhraní, mnoho funkcí a také bezplatná dostupnost a český jazyk. Pro tvorbu a finální vypálení byly postupně využity tyto funkce:

- Přidat název,
- Přidat rámeček,
- Přidat Video,
- Přejít na další stránky menu,
- Číslo stránky,
- vypálení projektu.

Obr. 23: Tvorba DVD

zdroj: vlastní zpracování

7.4 Učinkující rozhodčí

Rozhodčí, který na videozáznamu a také DVD disku účinkuje se licencovaný rozhodčí Milan Pavlů. Tento rozhodčí je vlastníkem Licence "A" a pravidelně rozhoduje zápasy libereckého Krasjkého přeboru, na které je delegován KFS, tedy Krajským fotbalovým svazem. Milan Pavlů se stal rozhodčím v sezóně 2012/2013, ve které nastoupil poprvé jako rozhodčí Okresního přeboru. Dnes, tedy v sezóně 2016/2017 je mimo jiné součástí již zmíněného Vzdělávacího programu pro rozhodčí, který se koná každý měsíc.

8 Závěr

Během zpracovávání této práce jsem si osahal práci s videozáznamy, s čímž jsem doposud neměl šanci pracovat. Střih a tvorba DVD formátu pro mě byla úplnou novinkou a tyto zkušenosti rozhodně v budoucí době využiji. Zpracováváním textové části jsem si doplnil mezery ve fotbalových znalostech, které jako trenér mládežnických mužstev také rozhodně využiji.

V této práci byly postupně textově zpracovány předem vytyčené dílčí cíle. Prvním z nich bylo zpracování světové a české historie fotbalu. Dalším dílčím cílem byla charakteristika fotbalových organizací, tedy světových i českých a byla přidána také organizace, která spravuje fotbalová pravidla a je tedy hlavním světovým orgánem rozhodčích.

Hlavní cíl této práce bylo zpracování multimediální učebnice, se kterou souvisela i charakteristika postu rozhodčího ve fotbale a nastínění základních pravidel pro úplné pochopení signalizací. Výslednou videoučebnicí tak byl splněn hlavní cíl této práce, a signalizace, k jejichž natočení došlo s licencovaným rozhodčím od organizace FAČR jistě splní účel, na který jsem se soustředil během vypracovávání této práce, a to jednoduché zpracování nejdůležitějších pravidel a praktických dovedností rozhodčího ve fotbale. Jednoduchost a názornost výsledné učebnice ušetří mnoho času oproti teoretickému osvojování této problematiky na tělovýchovných fakultách vysokých škol.

9 Seznam použitých zdrojů

9.1 Seznam použité literatury

1. BADDIEL, Ivor, 2003. Zelená je tráva fotbal to je hra. Havlíčkův Brod: Fragment. ISBN 80-720-0786-6.
2. GIFFORD, Clive, 2016. Encyklopedie fotbalu. Praha: Svojtka. ISBN 978-80-256-1791-5.
3. HORA, J., aj. Pravidla fotbalu. 1. Vyd. Praha: Olympie, 1999. ISBN 80-7033-571-8.
4. JEŘÁBEK, L. Český a Československý fotbal. Praha: Grada, 2007.. ISBN 978-80-247-1656.
5. KOLLATH, E. Fotbal – technika a taktika hry. Praha: Grada, 2008.. ISBN 80-247-1337.
6. MASOPUST, J. a MAGNUSEK, J. Fotbalový slabikář. 1. vyd. Rožnov p. R. : FB TRADE, 1999. ISBN 80-900031-4-1.

9.2 Seznam internetových zdrojů

1. AFC, 2017. *AFC* [online]. [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: <http://www.the-afc.com/about-afc>
2. Ahoj! Česká republika, 2016. *Ahoj! Česká republika* [online]. Praha [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: <http://www.czech.cz/cz/66450-fotbal>
3. CAF, 2017. *CAF* [online]. [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: <http://www.cafonline.com/en-us/caf/organization/homeofcaf.aspx>
4. CONCACAF, 2017. *CONCACAF* [online]. [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: <http://www.concacaf.com/concacaf>
5. CONMEBOL, 2017. *CONMEBOL* [online]. [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: <http://www.conmebol.com/en/content/national-associations-conmebol-0>
6. Deník, 2014. : *Goal-line technology* [online]. [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: <http://www.denik.cz/infografika/goal-line-technologie-20140604.html>
7. FAČR, 2017. *FAČR* [online]. [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: <https://facr.fotbal.cz/osoby/osoba/328>
8. FIFA, 2017. *FIFA* [online]. [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: <https://www.fifa.com/about-fifa/who-we-are/index.html>
9. Fotbal, 2017. *Fotbal: Rozhodčí* [online]. [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: <https://rozhodci.fotbal.cz/board/board/19>

10. IFAB, 2017. *IFAB* [online]. [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: <http://www.theifab.com/history/laws>
11. IS FOTBAL, 2017. *www.is.fotbal.cz* [online]. Praha: FAČR [cit. 2017-04-21]. Dostupné z: <https://rozhodci.fotbal.cz/jak-se-stat-rozhodcim/p201>
12. OFC, 2017. *OFC* [online]. [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: <https://www.oceaniafootball.com/about-ofc/>
13. Počty registrovaných sportovců, 2015. *Počty registrovaných sportovců* [online]. [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: <http://cf.datawrapper.de/Hhf8r/6/>
14. Promatics, 2014. *Promatics* [online]. [cit. 2017-04-27]. Dostupné z: <http://www.promaticsindia.com/blog/all-about-goal-line-technology-fifa-2014/>
15. Sazebník odměn rozhodčích [online], 2014. In: . [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: http://nv.fotbal.cz/assets/Sazebnik_odm_n_R_od_01.07.14.pdf
16. SportCentral, 2014. *SportCentral* [online]. [cit. 2017-04-27]. Dostupné z: <http://www.sportcentral.cz/magazin/fotbal-hra-ktera-bavi-cely-svet>
17. UEFA, 2017. *UEFA* [online]. [cit. 2017-04-26]. Dostupné z: <http://www.uefa.org/about-uefa/index.html>

10 Seznam obrázků

Obr. 1: Rozměry hřiště	zdroj: SportCentral, 2014.....	27
Obr. 2: Vstřelení branky	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4. 2017)	29
Obr. 3: Výkop	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4. 2017)	29
Obr. 4: Autové vhazování HR	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4. 2017)	30
Obr. 5: Autové vhazování AR	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4. 2017)	30
Obr. 6: Rohový kop AR	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4. 2017).....	31
Obr. 7: Rohový kop HR	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4. 2017).....	31
Obr. 8: Aut AR	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017).....	32
Obr. 9: Aut HR	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017).....	32
Obr. 10: Offside AR	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017).....	33
Obr. 11: Offside HR	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017).....	34
Obr. 12: Přímý kop HR	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017).....	35
Obr. 13: Přímý kop AR	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017).....	35
Obr. 14: Nepřímý kop	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017).....	36
Obr. 15: Pokutový kop	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017).....	37
Obr. 16: Žlutá karta	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017).....	37
Obr. 17: Červená karta	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017).....	38
Obr. 18: Výhoda	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017)	39
Obr. 19: Střídání	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4, 2017)	40
Obr. 20: Konec utkání	zdroj: vlastní zpracování (Višňová, 10. 4. 2017).....	40
Obr. 21: Goal-Line 1	zdroj: Promatics, 2014	42
Obr. 22: Úprava DVD	zdroj: vlastní zpracování	44
Obr. 23: Tvorba DVD	zdroj: vlastní zpracování	44

11 Seznam tabulek

Tabulka 1: Sazebník odměn rozhodčích zdroj: vlastní zpracování.....	24
---	----

12 Seznam příloh

Příloha 1: Videoučebnice signalizace rozhodčích ve fotbale (DVD)